נמחקה המגילה אמרה איני שותה מגילתה

נגנזת ומנחתה מתפזרת על הדשן ואין

מגילתה כשרה להשקות בה סומה אחרת

רנמחקה המגילה ואמרה ממאה אני המים

נשפכין ומנחתה מתפזרת על בית הדשן

⁶ הנמחקה המגילה ואמרה איני שותה

מערערין אותה ומשקין אותה בעל כרחה ∘

יאינה מספקת לשתות עד שפניה מוריקות

ועיניה בולטות והיא מתמלאת גידין והם

אומרים ס הוציאוה שלא תממא העזרה יאם

יש לה זכות היתה תולה לה יש זכות תולה

שנה אחת יש זכות תולה ב' שנים יש זכות

תולה ג' שנים 9 מכאן אומר בן עזאי 4 חייב

אדם ללמד את בתו תורה שאם תשתה תדע שהזכות תולה לה ר"א אומר "כל

המלמד בתו תורה יס (כאילו) לומדה תפלות

ר' יהושע אומר ירוצה אשה בקב ותפלות

ממ' קבין ופרישות הוא היה אומר מחסיד

שומה ורשע ערום ואשה פרושה ומכות

פרושין הרי אלו מבלי עולם: גמ' "א"ר

יהודה אמר שמואל משום ר"מ כשהייתי למד

תורה אצל ר"ע הייתי מטיל קנקנתום לתוך

הדיו ולא אמר לי דבר כשבאתי אצל ר

ישמעאל א"ל בני מה מלאכתך אמרתי לו לבלר אני אמר לי בני הוי זהיר שמלאכתך

מלאכת שמים היא שמא תחסיר אות אחת

או 6) תתיר אות אחת נמצאת אתה מחריב

את כל העולם כלו אמרתי לו דבר אחד יש

לי שאני משיל לתוך הדיו וקנקנתום שמו אמר לי וכי משילין קנקנתום לתוך, הדיו

התורה אמרה יומחה כתב שיוכל למחות

ז ב מיי׳ פ״ג שם הל״י

חמג עשין נו: חגמיי שם פ״ד

ה מיי׳ שם הל"ד: יא ו מיי שם פ"ג הלכה

יב ז מיי׳ שם הל״כ:

יג ח מיי׳ פ״א מהל׳ ת״ת

הלי"ג סמג עשין יב טוש"ע יו"ד סי רמו סעי

יד ט מיי׳ פ״ח מהל׳

ערכין הלי"ג: ערכין הלי"ג: בו י מיי פ"א מהלי תפלין הל"ד סמג

עשין כד טוש"ע יו"ד סימן

רעה סעי׳ ו:

ל) [לעיל יט:], ב) [ע' תוספות פסחים לב. ד"ה טבול יבמות ז: ד"ה וכאה יחום׳ זבחים לב. ד״ה יבטמאיסן, ג) נע׳ תוספות לקמן כא: ד"ה בן עואין, ד) וכתובות חב: ייי לקומן כח: די ט כן עוחין, ד) [כתובות סב: וע׳ תוספות לקמן כח: ד״ה מ״א אינו. רונהו, ה) ו) [וכ"ה בפיסקא בגמ" לקמן כא: ומוכח שם דלא גרסינו הכי במשנה וכ"כ במו"ע], ז) עירובין יג., ז) [לעיל יז:], ט) עירובין ם"א בצירי. כ) ובמדבר הז. ל) ונשל ה מו], מ) [ע"ב], נ) [סוע"ב], ם) [לקמן כא:], ע) [שס], כ) [לקמן כב:], ל) שייך

הגהות הב"ח (א) גם' או תייתר אות א': (ב) רש"י ד"ה קשיא וכו'

מולם והכא אמר לכ"י:

גליון הש"ם מתני' מערערין אותה. עיין פרש"י חיוב לע כע: שם מכאן אומר בן עזאי וכר. ע' חגיגה ד' ג ע"ח

מד"ה נשים לשמוע:

מוסף רש"י ואמרה איני שותה. ולא הודית לומר טמאה אני. מערערין אותה. כלומר פותחין פיה שלא בטובתה ושופכין את המים לתוך ימופכן לונו יאפים פנון גרונה (לעיל יט:) מערערין. לשון קריאת ל). בקב ותפלות. להיות צעלה עמה, מעשרה געלה עמה, מעשרה קבין. להתעשר (כתובות מועטין ויהס ערכם... מצוי לה בתשמיש, מט' קבין ופרישות לפרוש מן התיפלות, לפיכך אין טוב שתלמוד מוכה ולקחו רא:). אדרימנ"ט שמא תחסיר אות אחת. וה׳ אלהים אמת אם תחסר אל"ף הרי אתה מחריב, וידבר ה' אם תוסיף אות לחת ותכתוב וידברו נמלחת מחריב (שם). דבר אחד יש לי. לַקמן מפרש מאי קמהדר ליה (שם). כתב שיוכל למחות. ב... למחות. וקנקנתום רישומו ניכר מאד (שח). רישי תלד (שם). מאי קא"ל. רבי ישמעלל, ומאי קא ליה. רבי מאיר, מהדר . אזהר ליה על חסר ויתר ומהדר ליה קנקנתום יש לי (שם). כיון דלא מצי קם מאיר למיהם אליביה מחח. וגמר גמרא. משניות שקבל מרבותיו (שם). הדר לקמיה דר"ע. שהיה חריף לפלפל ולדקדק במה שלמד להשיב תשובות

ומשניות זו על זו ולתרד

קשיא דר"ע אדר"ע התם קאמר מחיקה מערבא. את האונם דכל זמן שלא נמחקה אם אמרה איני שותה יכולה לחזור בה ולא אנסינן לה להשקותה אבל אם נמחקה המגילה מערערין אותה על כרחה ואפי׳ לא קירב הקומך דהא והשקה קמא דקודם הקטרה להכי

לקרות בהן נגנזין שלא יתבוו: על בים הדשו. שהיה בעזרה ששורפיו שם פסולי קדשי קדשים ופסולי אימורים שמחילתן לפנים מן הקלעים כדאמרינן בשחיטת קדשים (זכחים דף קד:) שלשה בית הדשן הם דהואיל וקדשה בכלי נשרפת בעזרה. והאי מתפורת היינו נשרפת כדאמר לקמן (ד' כג.) ואלו שמנחותיהם נשרפות וקח חשיב להח האומרת איני שותה: ואין מגילתה כשירה להשקות בה סוטה אחרת. דבעינן כתיבה לשמה דכתיבי ועשה לה הכהן לה לשמה: המים נשפרין. כיון דאמרה טמאה אני בדוקה ועומדת היא ומים המרים לא ניתנו אלא לברר את הספק: מערערין אותה. דדלמא טהורה היא ומחמת רתיתותא קאמרה: מסמלאם גידין. הגידין שבלחייה נופחין ונראית כמליאה גידין. וגם בשרה נעשית שיטה שיטה של נפיחה והכי תניא בספרים כמין שרביטין מזורקין בה: שלה מטמה העורה. שערי נקנור הו עזרת נשים שתלא דרך שם. ולקמיה מי פריך והא אמרינן בעלמא דשערי נקנור לא נתקדשו וכ״ש עזרת נשים ומת מותר ליכנס למחנה לויה: מדע שוכות חולה לה. תראה ותלמד בפרשת סוטה שהזכות תולה דילפינן מונקתה ונזרעה זרע ונקתה ע"י זכיות כדי זריעת זרע ט' חדשים וי"א יותר כדמפרש בגמ'י : מלמדה **סיפלות.** מפרש בגמ'[©]: רבי יהושע אומר רולה אשה בקב ותיפלות גרסינן. ובגמראש מפרש מאי קאמר: מכות פירושין. מפרש בגמ'ם שמכה את עלמו בכתלים להראות שהוא עניו ולנוע: גמ' לכלר. סופר: אם תחמר אות אחת. כגון א' וה' אלהים אמת (ירמיה י) או תייתר אות אחת כגון בראשית בראו אלהים: דבר אחד יש לי. לקמן מפרש מאי

התורה ולא בעי כתיבה לשמה

ואפרשת סוטה לחודה קא קפיד:

מאי קאמר ליה ומאי מהדר ליה.

מאי קאמר ליה ר' ישמעאל דקא

תשובה היא זו: כתב שיוכל למחות. ורבי ישמעאל סבר מוחקין לה מן

נשפכים תני יש בהם משום קדושה: נמחקה המגילה ואמרה איני דרשינן והכא קאמר קומן מעכב את האונס דכל כמה דלא קרב קומן אי קשיא דר' עקיבא אדרבי עקיבא התם אמר אמרה איני שותה לא אנסינן לה מחיקה מעכבא והכא אמר קומץ מעכב תרי להשקותה: וחורה ואמרה שותה אני. תנאי ואליבא דר"ע איבעיא להו אמרה איני לר"ע מהו להשקותה מרצונה: שיתן שותה מחמת בריותא וחזרה ואמרה שותה מר. דבר מר: שמרים לבר. אני מהו כיון דאמרה איני שותה ממאה אני קודם מחיקה. אלמא מחמת דבר קאמרה וכיון דאחזיק נפשה במומאה אלא אחר הם מרים ואין מרירה על שם מציא הדרה בה או דילמא כיון דאמרה קללת בדיקתם נקרא דהא מקמי מחיקה לאו בני מיבדק נינהו: בותבי' מגילסה נגנות. י בלדי שותה אני גליא דעתה דמחמת ביעתותא לע"ב, ק) [גיטין כד.], הוא דאמרה תיקו אמר אבוה דשמואל יצריך ההיכל דכל כתבי הקדש שאינן ראויין שיתן מר לתוך המים מ"מ דאמר קרא מי המרים שמרים כבר: כותני" יעד שלא

חנין ב"ש אומרים אחת ובה"א שתים א"ר אילעאי טעמא דב"ה כדי לכתוב י״ה: ממוק ד' ירמיה למחוק לה מה"ת איבא בינייהו. תימה לרבי והא ביתי ר"מ נפסקו כבר המים המרים כדאמרי' בפ' בתרא (לקמן דף מז.) דר׳ יוחנן בן זכאי הפסיקן ועוד האמר רבא (לעיל ד' יו:) מגילת סוטה שכתבה קודם שתקבל עליה שבועה לא עשה ולא כלום א"כ מ"ט דמ"ד מוחקין לה מן התורה וליכא למימר מ"ד מוחקין לה מן התורה לית ליה דרבא א"כ אמאי אמר לר"ש לעיל (ד' יט:) כדי נסבה לימא לית ליה דרבא אלא הכי משמע דבהה דרבה כ"ע מודו והיכה למימר מ"ד מוחקין לה מה"ת כגון אם נכתבה אותה פרשה בתורה לאחר שהבלה עליה שבועה אע"פ שהסופר לא נתכוין לשם סוטה אלא לשם ס"ת ומה שאין מטילין קנקנתום לתוך הדיו לפרשת סוטה אפיי בותן הזה משום

מגילתה נגנות. ירושלמי תני נגנות תחת לירו של היכל למה

תני אין בהן משום קדושה מהו לגבל בהן את הטיט מה בכך המים

בשביל לשחקה לול קטן היה שם ושם המים נשפכים

שותה מערערין אותה למה שגרמה

לשם שימחק כמה ימחק תני רבי

אפילו כתובה בתורה קפיד קרא דבעינן שיכול למחוק: אבל תורה דסתמא כתיב הכי נמי דמחקינן. לפוס האי דיחוי ה"מ למיפרך וכי לית ליה לת"ק הא דתנן ש כל גט שנכתב שלא לשם אשה פסול כילד היה עובר בשוק ושמע קול סופרים מקרין וכו' וה"מ לתרולי דילמא עד כאן לא אמר גבי גט דסתמה פסול משום דחשה לחו לגירושין עומדת אבל סוטה אחר שקינה לה ונסתרה סתמה להשקות

דכתיב בה ומחה דבעינן כתב שיכול

למחות וכיון דס"ל מוחקין לה מן

התורה ש"מ דקסבר דאאותה פרשה

עומדת כדאמרינן בריש מסכת זבחים (דף ב:) א"נ עד כאן לא פסלינן גבי גט אלא משום דהתם וכתב לה אמר רחמנא וכו' מיהו היכא דאינתיק לשם רחל לא הדרא מנתקא ע"י מחיקה לשם לאה ולרבי אחי בר יאשיה נמי אע"ג דעשייה דידה מחיקה היא מיהו מהני קלת דכתב בסתמא ועשה לה ולא כתב ומחה לה דרשינן ליה נמי אכתיבה דבעינן דלכתוב לשם אלות בעולם מיהו אהני נמי האי דלא

מאי קא"ל ומאי קא מהדר ליה הכי קא"ל לא מבעיא בחסירות ויתירות דבקי אנא אלא אפילו למיחש לזבוב דדילמא אתי ויתיב אתגיה דדלי"ת ומחיק ליה ומשוי ליה רי"ש דבר אחד יש לי שאני ממיל לתוך הדיו וקנקנתום שמו איני והא ייתניא אמר רבי מאיר כשהייתי למד תורה אצל ר' ישמעאל הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו ולא אמר לי דבר כשבאתי אצל ר"ע אסרה עלי קשיא שמוש אשמוש קשיא אתא לקמיה מעיקרא אתא שמוש אשמוש אמרה בשלמא אתא אחא דר' עקיבא כיון דלא מצי קם אליביה אתא לקמיה דר"י וגמר גמרא הדר אתא לקמיה דר"ע סבר סברא אלא אסרה קשיא קשיא תניא רבי יהודה אומר אומר היה ר"מ ילכל ממילין קנקנתום לתוך הדיו

ליה ר"מ דבר אחד יש לי שעושה רושם ואינו נמחק מה ענין קנקנתום אצל חיסור ויתור: **ומשוי ליה רי"ש.** כגון דלי"ת דאחד: **דבר אחד יש כו**'. ואינו נמחק לגמרי: קשיה שימוש השימוש. דקאמר לעיל שימוש דר"ע קודם (כ) ואמר הכא דר"י קודם: לא מלי למיקם אליביה. על עיקרי טעמיה שהיה אומר על טמא טהור ומראה לו פנים ועל טהור טמא ומראה לו פנים: אפא לקמיה דר"י וגמר גמרא. המשניות סתומות כמו שהן כדגמיר להו מרבו ורבו מרבו: והדר אסא לקמיה דר"ע למיסבר סברא. לעמוד על עיקר טעמי המשנה מפני מה זה טמא וזה טהור זה אסור וזה מותר ועל מה כל דבר נסמך ועל איזה מקרא וזה מלמוד שהיה בימי התנאים ולהבין דבר מחוך דבר כשהיה דבר חדש נשאל בבית המדרש מהיכן ילמדוהו ולאיזה משנה ידמוהו:

תוספות שאנץ

. שהיא טמאה: דאמר קרא מי המרים שמרים כבר קודם מחיקה אלמא מחמת דבר אחר הם מרים ואין מרירותן נקרא על שם מחיקה לאו בני בדיקה ל"ה: . נינהו. מגילתה נגנזת בצדי ההיכל דכל כתבי הקדש שאינן ראוין לקרות בהן נגנזין שלא יתבזו: ומנחתה מתפזרת אבית הדשן דהואיל וקידשה בכלי נשרפת בעזרה מתפזרת בעזרה נשרפת כדא' לקמז ואלו שמנחותיהן נשרפות וקא חשיב לה להא האומרת איני שותה. ל"ה. והיא מתמלאה גידין פ״ה הגידין שבלחייה נופחין ונראית מלאה גידין וגם בבשרה נפיחה והכי תניא בספרי כמין שרביטין מזורקין בה: שאם תחסר אות אחת כמין שו ביטין כחוז קין בה: שאם תחסר אות אחת כגון אלף וה׳ אלהים אמת או תתיר אות אחת בראשית ארוניה אחומחותבו אשיחו בראו אלהים. וה״ר מאיר פי׳ כגון הוה על הוה[†]) אחרון יו״ד מברך את

א) נראה דל"ל אם יוסיף יו"ד על הוה אחרון נמנא מברך את השם.